

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.I.35.042/2023/3.

A tanács tagjai: Dr. Hajnal Péter a tanács elnöke;

Dr. Heinemann Csilla előadó bíró;

Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet bíró;

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit bíró;

Huszárné dr. Oláh Éva bíró

A felperes: Felperes1

Cím2

A felperes képviselője: név ügyvéd

(Cím3)

Az alperes: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Cím1

Az alperes képviselője: név1 kamarai jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: a felperes 37. sorszám alatt

Az elsőfokú bíróság határozatának száma: Fővárosi Törvényszék 106.K.704.858/2021/34. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének befogadását megtagadja.

A végzés ellen felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2016. október-2018. márciusi időszakban étrend- és táplékkiegészítő termékeket szerzett be a cég1-től (a továbbiakban: Kft.1), mely áru túlnyomó részét harmadik országbeli, valamint közösségi adóalanyok részére értékesítette. A Kft.1 a felperes részére tovább számlázott termékeket a cég2-től (a továbbiakban: Kft.2) szerezte be, amelynek azokat a cég4 lengyel társaság értékesítette. Ez utóbbi az árukat a termék gyártójától, a magyar cég3-től (a továbbiakban: Kft.3) szerezte be. Az áru a Kft.3-tól a cég4 szlovákiai raktárába került leszállításra, majd onnan közvetlenül a felperes bérelt raktárába szállították az árut. A Kft.1 és Kft.2 raktárral nem rendelkezett.

[2] Az adóhatóság megismételt eljárás keretében bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést végzett a felperesnél általános forgalmi adónemben 2017. január-márciusi időszakokra, az elsőfokú határozatában a felperes terhére 35.424.000.- Ft következő időszakra átvihető követelés különbözetet állapított meg, melynek eredményeképpen a 2017. április-júniusi időszakra átvihető követelése 633.000.- Ft összegre módosult. Az elsőfokú adóhatóság a Kft.1-től befogadott számlák áfa tartalmának levonhatóságát jogszerűtlennek minősítette. Feltárta a beszállítóval fennálló személyi kapcsolatokat, azt, hogy a felperesnél alkalmazásban lévő személyek felperesnél történt alkalmazásukat megelőzően a Kft.1-nél

vagy párhuzamosan a Kft.1 alkalmazásában is álltak, illetve az alkalmazotti viszonyokban való átfedéseken túl a bankszámlákhoz hozzáférhető személyek azonosságát is. Mindezek alapján azt rögzítette, hogy a felperes és számlakibocsátója nem független felek, a számlázási láncolat mesterségesen kialakított, nem piaci alapon jött létre. Elemezte a Kft.1, Kft.2 viszonyait, áfa bevallásaikat, illetve egyéb, a gazdasági társaságok összefonódására utaló viszonyokat. Határozatában részletesen ismertette a láncolatban résztvevő társaságok közötti kapcsolatokat, személyi összefonódásokat és a feltárt tényállás alapján arra a következtetésre jutott, hogy a Kft.1-től befogadott számlákon szereplő gazdasági események ugyan megvalósultak, de nem a számlákban szereplő felek között és a felperes aktív közreműködője, alakítója volt a gazdasági ügyletnek. Olyan gazdasági láncolat került kialakításra, amelynek egyedüli célja a felperes részére az adólevonási jog lehetőségének jogellenes megteremtése volt.

[3] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2021. június 17. napján kelt, 6451643387/2021/NAV iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[4] A felperes keresetében elsődlegesen a határozat megváltoztatását a megállapítások törlések mellett, másodlagosan a határozat hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte. Álláspontja szerint a hatóság által felvett tényállás egyoldalú, valótlan, bizonyítatlan, illetve egyes kijelentéseiből okszerűen nem levezethető következtetéseket vont le, döntően nem a vizsgált időszakra vonatkozó adatok alapján. Az alperes túlnyomórészt olyan vállalkozásokkal kapcsolatban tett kijelentéseket, amelyekkel gazdasági kapcsolatban egyáltalán nem állt, vagy a vizsgált időszakon kívüli időszakra vonatkozó megállapításokat használt fel és ezek tartalmát terjesztette ki a vizsgált időszakra. Álláspontja szerint az adóhatóság nem tett eleget a tényállás tisztázási és bizonyítási kötelezettségének, valamint a felperes javára szolgáló körülményeket sem vette figyelembe.

[5] Az alperes védiratában határozata indokait fenntartva a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság döntése

[6] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét nem találta megalapozottnak, azt elutasította.

[7] Elvetette a felperesnek az iratok megismerésével kapcsolatos eljárásjogi kifogásait, illetve érdemben sem tartotta megalapozottnak a felperes keresetét. Hangsúlyozta, hogy az

adóhatóság által feltárt számlázási láncolatnak bizonyítottan több szintje volt, aminek gazdasági racionalitása sem a megelőző eljárásban, sem a perben nem nyert igazolást. Az adóelőny keletkezése is bizonyított tény, hiszen a Kft.2 a belföldi értékesítése után nem fizette meg az áfát azáltal, hogy adófizetési kötelezettségét fiktív belföldi beszerzésű számlák jogszerűtlen elszámolásával csökkentte minimálisra. A Kft.1 és a felperes a befogadott számlák alapján adólevonási jogot gyakoroltak, a negatív elszámolandó adó visszaigénylése révén az adókijátszás tényleges haszonhúzója a felperes volt. Arra is utalt, hogy a láncolat egyes szereplői tekintetében feltárt objektív körülmények összességében kétséget kizáróan igazolták a számlázási láncolat létét, annak csalárd jellegét, illetve azt, hogy a láncolat létrehozása és működtetése kizárólag adóelőny megszerzésére irányult. A számlákon szereplő ügyletek formálisan megfeleltek ugyan az adólevonási jog feltételeinek, azonban az adóhatóság a feltárt körülményekkel bizonyította, hogy azok célja az adólevonási jog megteremtése volt, amely ellentétes az adótörvény céljával. A Kúria és az EUB joggyakorlata alapján elemezte a létrehozott számlázási láncolatot, mutatott rá az egyes gazdasági társaságok vezetőinek szerepére és összefonódására, elemezte az áru szállítás útvonalát, a gyártó cég és az értékesítési lánc szereplőit és azoknak a felperes, valamint a Kft.1 alkalmazottai erre vonatkozó ismeretét. Feltárta a felperesnek a láncban betöltött szerepét is és e körben a láncolatos ügyletek kapcsán kialakult kúriai gyakorlatra is utalva, ezek figyelembevételével elemezte a létrejött láncolatot, illetőleg a felperesnek abban betöltött szerepét.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akként, hogy az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatállyal semmisítse meg, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását kérte akképp, hogy az alperesi határozatot az elsőfokú határozatra kiterjedő hatállyal semmisítse meg és az elsőfokú hatóságot kötelezze új eljárás lefolytatására, harmadlagosan pedig az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára történő utasítását kérelmezte.

[9] A felülvizsgálati kérelem befogadását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára figyelemmel kérte, arra hivatkozva, hogy a bíróságnak a keresetben írt valamennyi előadással kapcsolatban vizsgálódást kell folytatnia és ítéletében ezekre vonatkozóan ki kell fejtenie álláspontját. Ezzel összefüggésben utalt a Kfv.IV.35.304/2021/7. számú döntésben foglaltakra és állította, hogy az ítélet nem jelentéktelen részleteiben, hanem a kereset teljes külön pontjai, konkrétan a valós gazdasági események és megállapítás egyes indokai kapcsán előadottakra a bíróság nem fejtette ki álláspontját. Megjelölte továbbá a Kúria EBH2018.K.13. (Kfv.V.35.239/2017/7.) számú határozatát.

[10] Hiányolta továbbá annak megállapítását, hogy ténylegesen történt-e adóelkerülés bármely adózónál, hangsúlyozta, hogy az alperes csupán állította az adóelkerülést, de nem

bizonyította, ami nem felel meg többek között a Kfv.I.35.380/2021/7. számú ítéletben rögzített joggyakorlatnak.

[11] A felperesnek a láncolatban betöltött aktív szerepe kapcsán hivatkozott a Kfv.I.35.706/2019/9. számú döntésében kifejtettekre és azzal érvelt, hogy a perbeli esetben elmaradt az adócsalás megvalósításához való tevőleges felperesi magatartás bizonyítása. Kifogásolta továbbá, hogy az ítélet ugyan ismerteti a hasonló ügyekben irányadó EUB döntéseket, azonban az abban foglaltaknak már nem tett eleget úgy, ahogy a Kfv.V.35.333/2021/9. számú döntésében ez megjelent.

[12] Felperes kifejtette, hogy az általa előadott indokokon túl a Kúriának lehetősége van arra is, hogy a felülvizsgálati kérelemben meg nem jelölt okból, amennyiben szükséges, befogadja a felülvizsgálati kérelmet. Kérte, hogy amennyiben a Kúria ilyen okot észlel, akkor arra tekintettel kerüljön sor felülvizsgálati kérelem befogadására.

A Kúria döntése és indokai

[13] A felülvizsgálati kérelem befogadása nem indokolt.

[14] A Kp. 117. § (4) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni a kérelem befogadhatóságának okát, azonban annak fennállást bizonyítani és azt – a 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerinti ok kivételével – indokolni nem kell. A 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A fél által megjelölt befogadhatósági okhoz a bíróság nincs kötve.

[15] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha

a) az ügy érdemére kiható jogszabálysértés vizsgálata

aa) a joggyakorlat egységének vagy továbbfejlesztésének biztosítása,

ab) a felvetett jogkérdés különleges súlya, illetve társadalmi jelentősége,

ac) az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárásának szükségessége,

ad) a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelme, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszegés, illetve

b) a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés

miatt indokolt.

[16] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes befogadási kérelmében megjelölt indokok mellett a Kp. 118. § (1) bekezdésében foglalt valamennyi befogadási ok alapján megvizsgálta és megállapította, hogy a befogadás feltételei nem állnak fenn.

[17] A Kúria előtti felülvizsgálati eljárás érdemi lefolytatását meg kell előznie a kérelem befogadhatóságáról való döntésnek. Azt, hogy ennek során a Kúria milyen körben vizsgálódhat, a Kp. fentiekben hivatkozott 117.§ (4) és 118.§ (1) bekezdése határozza meg. A szabályozás azt a célt szolgálja, hogy a Kúria döntésével eleget tudjon tenni a joggyakorlat irányításával és egységének biztosításával kapcsolatos feladatainak, hogy az egyedi ügyek intézésében is elláthasson jogegységi funkciót. Ebből következően a befogadásról szóló döntés során a Kúriának nem az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét, hanem az egyedi ügy és a jogegység kapcsolatát kell vizsgálnia. Önmagában a felülvizsgálati kérelemmel támadott határozat jogsértő jellegére való hivatkozás nem alapozza meg a befogadást. A felülvizsgálati kérelem befogadhatóságáról való döntés során tehát a Kúria nem végezheti el a támadott jogerős ítélet érdemi felülvizsgálatát. Döntése csak annak keretei között mozoghat, hogy a kérelem alkalmas-e az ügy érdemére kiható anyagi jogi, vagy eljárásjogi jogszabálysértés észlelésére, illetve kimutatható-e eltérés jogkérdésben a Kúria közzétett határozatától. Ehhez a felülvizsgálati kérelem és a jogerős ítélet, és szükség szerint az elsőfokú peres iratok – pl. az el nem bíráltként hivatkozott kereseti előadás egyáltalán szerepel-e a törvényes határidőn belül benyújtott keresetlevélben - formai összevetését kell elvégeznie. A felperes által előadottakat a Kúria ezen szempontok mentén bírálta el.

[18] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja alapján, a joggyakorlat egységének biztosítása érdekében a felülvizsgálati kérelem általában akkor fogadható be, ha a jogerős ítélet olyan elvi jelentőségű jogkérdést vet fel, amellyel kapcsolatban a Kúria még nem foglalt állást, feltéve, hogy a jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, ezáltal a jogegység megbomlásának a veszélye áll fenn. A Kúria a joggyakorlat továbbfejlesztésének szükségességére figyelemmel a felülvizsgálati kérelmet akkor fogadja be, ha a jogerős ítélet által felvetett elvi jelentőségű jogkérdésben a bírói gyakorlat már kialakult és egységes, annak követése azonban a körülmények változására tekintettel a továbbiakban nem indokolt (Kfv.35.542/2021/2., Kfv.37.025/2021/2.)

[19] A Kúria megítélése szerint sem a jogerős határozat, sem a felperes felülvizsgálati kérelme nem vetett fel olyan, az ügy érdemét adó elvi jelentőségű jogkérdést, amellyel kapcsolatban a bírói gyakorlat nem egységes, illetve nem valószínűsíthető, hogy jelen ügy

kapcsán a joggyakorlattól eltérő bírói döntés megismétlődésének, a jogegység megbomlásának a veszélye állna fenn, ilyet a Kúria sem tárt fel jelen ügyben.

[20] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott láncolatos ügyletek megítélése kapcsán a Kúria már több irányadó döntésében kifejtette álláspontját. Ezek szerint az egyes szerződések valós tartalmának és ehhez képest az esetleges adóelkerülési célzatnak a feltárásakor az alperesnek a vizsgálatot a teljes lánc áttekintésével, az egymásra ható elemek értékelésével kell elvégeznie. A láncolatos ügylet esetén az adóhatóság ugyanis nemcsak jogosult, de köteles is az éppen ellenőrzött adózón túl a lánc további szereplőit, azok jogügyleteit is vizsgálni és abból következtetést levonni a lánc másik pontján álló adózóra nézve is. (Kúria Kfv.I.35.425/2013/5., Kúria Kfv.I.35.388/2016/5.).

[21] Felperes felülvizsgálati kérelme e tekintetben nem tárt fel a jogegység megbomlását veszélyeztető gyakorlatot a perbeli esetben sem. Megállapítható ugyanis, hogy az elsőfokú bíróság a Kúria láncolatos ügyletek kapcsán kialakított gyakorlatának megfelelően vizsgálta nem csupán a felperes magatartását a láncolatban, hanem valamennyi ezt megelőző beszállító szerepét feltárta, illetve értékelte. Nem állja meg a helyét az a felperesi állítás sem, hogy ne vizsgálta volna az alperes a felperes láncolatban betöltött szerepét az elsőfokú ítélet [94] - [98] pontjaiban ezt részletesen elemzi.

[22] Nem állapítható meg a jogegység megbomlásának veszélye az ítéleti indokolás tekintetében sem, ugyanis az ítélet értékelte a felek között létrejött gazdasági eseményeket, a felek között fennálló kapcsolatot. A jogerős ítélet a perben felmerült minden releváns kérdésre egyértelmű választ adott, az a körülmény, hogy a felperes számára az indokolás – esetleg – nem meggyőző, nem a jogi indokolási kötelezettség megsértése körében sérelmezhető, hanem az adott alkalmazott anyagi, illetve eljárási jogszabályhelyhez kapcsolódóan annak mikénti értelmezése szempontjából.

[23] Rámutat a Kúria arra is, hogy az Alkotmánybíróság az indokolt bírói döntéshez való jogot a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogból bontotta ki. Ennek megfelelően az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rejlő indokolási kötelezettség alkotmányos követelménye a bíróság döntési szabadságának abszolút korlátját jelenti, nevezetesen azt, hogy döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően szükséges számot adnia. Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint a bíróságok indokolási kötelezettségéből azonban nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem a szubjektív elvárásaikat is kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása (30/2014. [IX. 30.] AB határozat indokolás 89. pont). Az indokolási kötelezettség mindössze azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntés indokolásának az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kell kiterjednie és nem minden egyes részletre {lásd legutóbb pl. 3159/2018. (V. 16.) AB határozat, Indokolás [31]}.”

[24] A Kfv. VII. 38.187/2021/11. számú döntés elvi része azt rögzítette, hogy „az indokolási kötelezettség azt az elvárást támasztja a bírósággal szemben, hogy a döntéshez vezető, az ügy érdeme szempontjából releváns kérdésekre kitérjen, de nem kell minden, a fél által megjelölt, de a döntést nem befolyásoló részletet értékelnie.” Ennek pedig az elsőfokú bíróság ítélete megfelel.

[25] A felperesnek az EUB joggyakorlata kapcsán tett előadására sem alapítható a befogadás megengedése. Felperes elismerte, hogy a jogerős ítélet ismertette a hasonló ügyekben irányadó EUB döntéseket. A Kúria ezzel egyet ért. Ez azonban azzal is járt, hogy a jogerős ítélet akkor is tartalmazza az egyébként részletesen ismertetett Halifax ügyből levezett un. Halifax teszt elemeit, ha magát a kifejezést nem alkalmazza. Nem állapítható meg a felperes által hivatkozott Kfv.V.35.333/2021/9. számú ítélettől való eltérés.

[26] A Kúria megítélése szerint az elsőfokú bíróság részletesen, érthetően és világosan bemutatta azokat az értékelési szempontokat, logikai láncolatot és összefüggéseket, amelyek az ítéletében foglalt döntéshez vezettek. Felülvizsgálati kérelemmel támadott ítéletében kellő mélységű és a megértéshez szükséges és elégséges, kielégítő terjedelmű indokolással támasztotta alá, az irányadó kúriai döntésekben foglaltak betartása mellett.

[27] A felülvizsgálati bíróság kiemelten hangsúlyozza, hogy a befogadással érintett döntésben a jogorvoslati kérelem által taglalt jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíráló, az eljárást befejező ítéletben vagy végzésében kerülhet sor.

[28] A Kúria nézete szerint a felülvizsgálati kérelemnek a jogerős ítélettel szemben megfogalmazott kifogásai lényegében az ügyben eljáró bíróság tényállás megállapítására, jogalkalmazására, jogértelmezésére, bizonyíték-értékelésére irányuló tevékenységének a kritikáját tartalmazza, és valójában a meggyőződése szerint helyénvaló, számára már kedvező tartalmú újabb döntés meghozatalát kívánja elérni. Annak megítélése, hogy az elsőfokú bíróság az adott ügy tényei alapján a határozat jogszerűsége kérdésében milyen következtetésre jut, nem jogkérdésnek, hanem ténykérdésnek minősül. A Kúria azonban a felülvizsgálati eljárásban jogkérdésben dönt, bizonyítékokat nem mérlegelhet felül. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat értékelte, indokolási kötelezettségének eleget tett. Jogkérdés vitatásának hiányában önmagában az a tény, hogy a felperes álláspontja szerint elvi lehetőség áll fenn az ügy érdemében eltérő döntés meghozatalára, ezért szükséges a joggyakorlat egységének biztosítása nem elegendő a felülvizsgálati kérelem befogadásához.

[29] A Kúria a Kp. 118. § (1) bekezdés további pontja szerinti befogadási okok alapján sem találta a felülvizsgálati kérelem befogadását indokoltnak.

[30] A Kp. 117. § (4) bekezdés második mondata alapján a 118. § (1) bekezdés b) pontja szerinti befogadási ok esetében meg kell jelölni azt a közzétett kúriai határozatot és annak azt a részét, amelytől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér. A felperes felülvizsgálati kérelmében a Kúria fent említett döntéseire hivatkoztak. Jelen esetben a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pontban foglalt feltétel fennállása érdemben nem volt vizsgálható, mivel egyrészt a felperes a befogadás iránti kérelme indokolásában a megjelölt kúriai határozatoknak azon részét vagy részeit, amelyektől a felülvizsgálni kért határozat jogkérdésben eltér, nem jelölte meg. Másrészt nem mutatta be a támadott döntés és a közzétett kúriai döntések közötti ügyszabánosságot, annak fennállását nem indokolta, a jogkérdésben való eltérést pontosan nem jelölte meg és felülvizsgálati kérelmében nem állított fel párhuzamot a jogkérdés szempontjából releváns tények, alkalmazandó jogszabályok, az eljárás kereteit meghatározó kérelmi elemek hasonlóságára utalva, továbbá nem részletezte, hogy a közzétett döntésekben milyen elvi megállapítás került rögzítésre, ugyanezen jogkérdésben milyen álláspontot fogadott el az ügyben eljáró bíróság és nem indokolta meg, miben látja a közzétett és támadott kúriai döntés közötti eltérést. Az ügyszabánosság, valamint a jogkérdésben való eltérés bemutatásának hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés b) pont szerinti befogadásnak nincs helye.

[31] Az Európai Unió Bírósága előzetes döntéshozatali eljárása kezdeményezésének szükségessége sem merült fel, ennek hiányában a Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ac) alpont alapján sem volt befogadható a felülvizsgálati kérelem.

[32] A Kp. 118. § (1) bekezdés a) pont ad) alpontja szerint a kérelmező alapvető eljárási jogának valószínűsíthető sérelmére, vagy az ügy érdemére kiható egyéb eljárási szabályszerűségekre alapozott felülvizsgálat a bíróság tisztességes eljárásának és a közigazgatás tisztességes ügyintézésének a kontrollját jelenti. A kógens, Kp. 117. § (4) bekezdés rendelkezéséből következően ezen befogadási ok fennállását indokolni kell, mégpedig kifejezetten a befogadhatóság körében. A felülvizsgálati bíróság kiemelten hangsúlyozza azt is, hogy a befogadással érintett döntésben a jogorvoslati kérelem által taglalt jogszabálysértésekről nem foglalhat állást, arra ugyanis kizárólag a felülvizsgálati kérelmet érdemben elbíró, az eljárást befejező ítéletében vagy végzésében kerülhet sor.

[33] Mindezek alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (1), (2) bekezdés alkalmazásával megtagadta.

A döntés elvi tartalma

[34] *Ha befogadás megengedése iránti kérelem felvetése nem olyan jogértelmezést igénylő elvi jelentőségű jogkérdés, amelyben a bírói gyakorlat nem egységes, vagy annak megbomlása fenyegetne, a joggyakorlat egységére hivatkozással nem kerülhet sor a befogadás megengedésére.*

Záró rész

[35] Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján illetékmentes, ezért a Kúriának az illeték megfizetéséről rendelkeznie nem kellett.

[36] A Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadásának megtagadásáról a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján tárgyaláson kívül határozott.

[37] A végzés ellen a Kp. 116. § d) pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye.

Budapest, 2023. március 02.

Dr. Hajnal Péter s.k. Dr. Heinemann Csilla s.k. **Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k.**

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

Dr. Banu Zsoltné dr. Szabó Judit s.k.

Huszárné dr. Oláh Éva s.k.

bíró

bíró